

Князя Іоанна Владимировича въ Българіѣ, подробно не е знае можемъ поне да полагаме, че работи-ты на Българскы-ты роялисты трѣгнѣхъ много злѣ, така что-то Гръци-ти сѣ были принуждени да прибѣзатъ съ свои-ты военны приготвления, и да отидѣтъ на помощь на Царя. Българія, че е прѣтрѣпѣла тогава силны потрясенія, съсипванія и промѣненія, види се отъ тука явно, че тая Дръжава никога отъ послѣ не можа да излѣкува раны-ты, които бѣше пріяла.

Тя бѣдствія ся продлѣжявали отъ 938 до слѣдъ 941 години; обаче привзиманіе-то Българіѣ, която бѣше посвѣяна съ изрядны крѣпости, было е весма мѣчно и съмнително; зашто ако и да сѣ отстъповали дору на всякадѣ Царскы-ты войскы (което обаче не можемъ каза рѣшително), то и въ тоя случай сѣ могли да прибѣгнуватъ въ укрѣпены-ты мѣста, които ся вардахъ отъ гарнизоны, и съ това исто-то да спомогатъ на Царскѣ-гѣ работѣ; за да привземѣтъ всички-ты тврдины съ рѣшително нападаніе, не сѣ имали силѣ нито Россіи-те, нито дружина-та на Царевича: и така работа-та ся продлѣжяваше, а Царь-гѣ ся защищаваше дѣто можаше, и както можаше.

Въ това врѣмя Царица-та Марія, при такыва критическы обстоятелства, побрѣза да отиде въ Константинополь кътъ свой Императоръ Романа, помощь ли да испроси, или да ся види съ него, или да избѣгне военны-ты бѣдствія.

Какъ-то и да е было, вѣрно е поне, че Византійскый Дворъ, ако и да имаше войнѣ съ Сарацин-ты и възмушеніе въ Анатолиѣ, трѣбваше обаче да пристѣпи кътъ рѣшителны мѣрки: зашто Царь-гѣ ако и силно да ся защищаваше, обаче не можаше да оттика Русскы-ты силы, които ся подкрѣпяхъ отъ Българскы-ты бунтовници.

Въ Цареградско-то пристанище побрѣзахъ да ватѣкматъ флота: зашто-то нѣмаше доволно морскы силы, казва Луитпрандъ, Императорь-гѣ за да усили свои-гѣ ескадрѣ, пове-гѣ да стегнѣтъ още 15 повредены кораба, които ся наход-